

MRF 2024.12

Planklagenævnets afgørelse af 16. januar 2024, j.nr. 23/12094

Afvist almen boligforenings anmodning om genoptagelse af Planklagenævnets tidligere afgørelse om ophævelse af § 14-forbud, da foreningen ikke havde den fornødne væsentlige og individuelle interesse til at være part i den oprindelige klagesag, hvormed foreningen ikke var berettiget til at anmode nævnet om genoptagelse.

I juni 2023 meddelte Københavns Kommune forbud efter planlovens § 14 til B som bruger af en ejendom på Jagtvej mod etablering af 10 parkeringspladser på ejendommen. Efter klage fra B ophævede Planklagenævnet den 8. september 2023 (**MRF 2023.188 Pkn**) forbuddet med henvisning til, at kommunens sagsbehandlingstid overskred en rimelig undersøgelses- og overvejelsestid, hvormed kommunens ret til at nedlægge forbud var bortfaldet ved passivitet. I oktober 2023 anmodede en afdeling under en almen boligforening, der ejede naboejendommen til den omhandlede ejendom, på vegne af beboerne i foreningen Planklagenævnet om genoptagelse af sa-

gen med henvisning til, at beboerne ikke var blevet partshørt forud for nævnets afgørelse. Planklagenævnet (formanden) fandt, at foreningen ikke havde den fornødne væsentlige og individuelle interesse til at være part i den oprindelige klagesag, hvorfor foreningen ikke var berettiget til at anmode nævnet om genoptagelse af klagesagen. Nævnet henviste herved til, at boligforeningen hverken ejede den pågældende ejendom, hvorpå parkeringspladserne ønskedes etableret, eller havde dokumenteret anden privatretlig rådighedsret over ejendommen. På den baggrund afviste nævnet at behandle anmodningen om genoptagelse af sagen.

Afvisning af anmodning om genoptagelse af Planklagenævnets afgørelse om Københavns Kommunes forbud mod etablering af parkeringspladser på [A1], København N, sagsnr. 23/08136

23/12094

Planklagenævnet traf den 8. september 2023 afgørelse i en sag om Københavns Kommunes afgørelse af 9. juni 2023 om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af parkeringspladser på ejendommen [A1], 2200 København N.

En afdeling under en almen boligforening, der er nabo til ejendommen, har anmodet om genoptagelse af sagen.

Planklagenævnet kan ikke behandle anmodningen om genoptagelse, da anmoderen ikke er part i klagesagen.

1. Sagens oplysninger

1.1. Sagens baggrund og tidligere forløb

Københavns Kommune traf den 9. juni 2023 afgørelse om forbud efter planlovens § 14 mod etablering af parkeringspladser på ejendommen [A1],

2200 København N.

Adressaten for forbuddet klagede den 13. juni 2023 til Planklagenævnet over afgørelsen.

Planklagenævnet traf den 8. september 2023 afgørelse i sagen.[1] Nævnet ophævede forbuddet, idet nævnet fandt, at kommunen havde fortabt retten til at nedlægge forbud efter planlovens § 14 som følge af passivitet.

1.2. Anmodningen om genoptagelse

Afdelingsbestyrelsen i afdeling 127 [F1] ([A2]/[A3]) under den almene boligforening [F2], der ejer naboejendommen ved siden af ejendommen [A1], 2200 København N, har på vegne af beboerne i afdelingen anmodet om genoptagelse af sagen.

I sagen indgår følgende materiale fra afdelingen: Anmodningen om genoptagelse af 12. oktober 2023 samt yderligere bemærkninger af 23. oktober og 4. november 2023.

Det fremgår bl.a. af anmodningen om genoptagelse, at sagen skal genoptages, idet afdelingen som brugere af gårdrummet er part i sagen og burde have været partshørt forud for Planklagenævnets afgørelse af 8. september 2023.

2. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

2.1. Planklagenævnets kompetence

Planklagenævnet har kompetence til at tage stilling til, om der skal ske genoptagelse af en afgørelse, som nævnet tidligere har truffet.

2.2. Generelt om genoptagelse

Planklagenævnet har pligt til at vurdere, *om* en sag skal genoptages, hvis en part beder om det.

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men er udviklet i administrativ praksis. Adressaten for en konkret afgørelse er altid part i sagen, men også andre, der har en væsentlig og individuel interesse i sagen og dens udfald, har partsstatus. Det er således en forudsætning, at afgørelsen angår den pågældende med en vis styrke og intensitet, og at afgørelsen ikke berører en større, mere ubestemt kreds af personer. Derudover er det en forudsætning, at pågældendes interesse i sagen kan anses for værnet af de bestemmelser, som kommunen skal træffe afgørelse efter.

Væsentlighedsbetingelsen indebærer som udgangspunkt, at der skal være et vist direkte forhold mellem den involverede interesse og parten. Partsstatus er dog ikke udelukket ved enhver form for afledet interesse. Ved bedømmelsen af om en afledet interesse er tilstrækkelig væsentlig til at kunne medføre partsstatus, må der foretages en konkret vurdering, hvorunder blandt andet mængden og arten af de led, der indgår imellem sagens udfald og den aktuelle betydning for den pågældende tages i betragtning.

At interessen skal være *individuel* betyder i relation til beslutninger, der på ensartet måde gør indgreb i en større personkreds' interesser, at medlemmerne af denne personkreds – eller sammenslutninger af disse – ikke uden videre har partsstatus. Dette vil ofte være relevant i

relation til plansager og miljøsager. Et stort antal berørte personer kan bevirke en sådan udtynding af den enkeltes interesse, at denne falder under væsentlighedstærsklen. Er der derimod i den omfattede personkreds enkelte, der i særlig grad berøres, stiger deres interesse i afgørelsen til en sådan styrke, at de må tillægges partsstatus.

2.3. Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet finder, at afdelingen under den almene boligforening ikke har den fornødne væsentlige og individuelle interesse til at være part i den oprindelige klagesag og derfor ikke er berettiget til at anmode om, at Planklagenævnets afgørelse af 8. september 2023 genoptages. Nævnet lægger herved vægt på, at afdelingen hverken ejer den pågældende ejendom, hvorpå parkeringspladserne ønskes etableret, eller har dokumenteret anden privatretlig rådighedsret over ejendommen.

På baggrund af ovennævnte afviser Planklagenævnet at behandle anmodningen om genoptagelse.

3. Afsluttende bemærkninger

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 4 i lov om Planklagenævnet.[2]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet. I forhold til Planklagenævnets oprindelige afgørelse regnes fristen på 6 måneder fra den 8. september 2023.

[1] Planklagenævnets afgørelse af 8. september 2023 i sagen [23/08136](https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/23/08136) (<https://pkn.naevneneshus.dk/afgoerelse/75a36008-9da8-4ca0-b44a-18b314b2dcdd?highlight=23%2F08136>). Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen på <https://pkn.naevneneshus.dk/> (<https://pkn.naevneneshus.dk/>).

[2] Lov nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet med senere ændringer.

Sag:

23/12094

Dato:

16. januar 2024.

Emner:

Planloven, retlig (...)

Highlight:

 Vis/skjul highlight

Planklagenævnet (<https://naevneneshus.dk/start-din-klage/planklagenævnet/>) • Nævnenes Hus • Toldboden 2 • 8800 Viborg • Tlf. nr.: 72 40 56 00 • CVR: 37795526 • Plan@naevneneshus.dk (<mailto:Plan@naevneneshus.dk>), Tilgængelighedserklæring (<https://www.was.digst.dk/pkn-naevneneshus-dk>)